

## KÚRIA

*Bfv.III.252/2013/5.szám*

*A Kúria Budapesten, a 2013. év június hó 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő*

### ***í t é l e t e t:***

*A csalás büntette miatt B. L. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Békés Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Békéscsabai Városi Bíróság 6.B.127/2011/48. számú, illetőleg a Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.200/2012/11. számú ítéletét B. J. III. rendű terhelt tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a III. rendű terheltet 6 (hat) hónap börtönbüntetésre ítéli, amelynek végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.*

*Elrendeli a III. rendű terhelt által pénzbüntetés címén befizetett 60.000 (hatvanezer) forint összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával együtt történő visszatérítését.*

*Egyebekben a megtámadott határozatot a III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.*

*Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.*

### ***I n d o k o l á s***

B. L. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Békéscsabai Városi Bíróság a 2012. március 9-én kelt 6.B.127/2011/48. számú ítéletével B. J. III. rendű terheltet bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette miatt 40 napi tétel - napi tételenként 3000 forint, összesen tehát 120.000 forint - pénzbüntetésre ítélte.

Az ügyben kizárólag a terhelték és védőik jelentettek be fellebbezést, az ügyész az ítéletet tudomásul vette. A másodfokú bírósággént eljáró Gyulai Törvényszék a 2012. december 11-én jogerős 4.Bf.200/2012/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztatta, és a III. rendű terhelt cselekményét társtettesként és folytatólagosan elkövetettnek minősítette. Egyebekben az ítéletet helybenhagyta azzal az észrevétellel, hogy a III. rendű terhelttel szemben pénzfőbüntetés kiszabására a büntető anyagi jogszabályok sérelmével került sor.

A bíróság által megállapított tényállás a következő:

S. V. K. sértett 2009 novemberében a gy-i kórházban ismerkedett meg az I. rendű terhelttel, akivel közölte, hogy mezőgazdasággal foglalkozik és rendelkezik egy halastóval is, amit értékesíteni szeretne.

B. L. I. rendű terhelt 2009 december hónapban felvette a kapcsolatot a sértettel, majd 2010 április hónap elején azzal a szándékkal kereste meg, hogy pénzt csaljon ki tőle. A sértett ekkor megemlítette, hogy a halastavából kb. 15-20 hektárnyi területet 3 mFt/ha áron értékesíteni kíván. Az I. rendű terhelt ekkor közölte vele, hogy van egy pécsi vállalkozó ismerőse, aki megvásárolná a halastavat.

Az I. rendű terhelt ezt követően felvette a kapcsolatot C. Cs. II. rendű terhelttel és megegyeztek abban, hogy a sértettől pénzt csálnak ki. E megállapodásnak megfelelően az I. rendű és II. rendű terhelt felkereste a sértettet a tanyáján, majd a II. rendű terhelt K. T. p-i vállalkozónak kiadva magát vételi ajánlatot tett a halastóra. A II. rendű terhelt ez alkalommal megemlítette, hogy egy német üzleti partnernek 9 garnitúra antik bútor értékesítésére van szerződése, de mivel neki csak 8 garnitúrája van, ezért a kilencedik megvásárlásához néhány napra 2 millió forintba lenne szüksége. A 9 garnitúra értékesítéséből befolyó 100 millió forintból ugyanis le tudja foglalóznai a halastavat. A II. rendű terhelt ekkor azt is állította, hogy a sértett b-i házába szállítják a bútorokat és a német üzletember ott fogja ezt kifizetni.

Az I. rendű terhelt is győzködte a sértettet, míg végülis a sértett a halastó megvételének reményében kölcsönadott 2 millió forintot. A megbeszélést követően az I. rendű terhelt a sértettet egy b-i

házhoz szállította, és ott egy kanapéból, egy asztalból és 4 fejtámlás székből álló garnitúrát mutatott neki, ahol egy ismeretlen személy magát a bútor tulajdonosának állította be. Ezt követően mindhárman a J. Kávézóba mentek, ahol megállapodtak 3 millió forintos vételárban, holott a bútor csak 270.000 Ft-ot ért, és a sértett ez alkalommal átadott 200.000 Ft-ot az ismeretlen személynek. Az ismeretlen személy a bútorokat a sértett b-i otthonába szállította, ahol a sértett részére 2 millió forintot adott át.

Az I. rendű terhelt közölte a sértettel, hogy a II. rendű terhelt, vagyis K. T. még 1 millió forintot kér, amelybe a sértett beleegyezett, ezért az I. rendű terhelt a sértettet elvitte egy másik b-i lakásba, ahol ismét felpakoltak egy bútorgarnitúrát, és a sértett lakására szállították. Itt a sértett átadott még 1 millió forintot az ismeretlen személynek.

Az I. rendű terhelt két nappal később felhívta a sértettet telefonon, hogy a német üzletember nem viszi el a 9 garnitúrát, mivel tízre van vevője. Ezt követően a sértett találkozott a II. rendű terhelttel és az ismeretlen személlyel az I. rendű terhelt társaságában és itt a II. rendű terhelt közölte a sértettel, hogy még 1 garnitúrát meg kell vásárolni, mert akkor kapja meg a 100 milliós vételárat, amelyből a halastavat meg tudja venni. Ekkor az I. rendű és II. rendű terhelt rábeszélte a sértettet, hogy további 4 millió forintot fektessen be a bútorok megvásárlásába.

Ezt követően a sértett az I. rendű terhelt kíséretében Ö-re utazott, ahol egy lakatlan ingatlanban bemutattak számára egy bútorgarnitúrát, amelynek tulajdonosaként az I. rendű terhelt testvére, B. J. III. rendű terhelt mutatkozott be. A III. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a bútorügyletek egyetlen célja, hogy a sértett megtévesztésével pénzt szerezzenek. A sértett a bútorok megtekintése után a 4 millió forintos vételárat soknak tartotta (amely valóságban csak 165.000 Ft-ot ért), mire az I. rendű terhelt közölte vele, hogy amennyiben az üzletbe nem megy bele, az eddig befektetett pénze is el fog veszni. A terheltek ezt követően már mindössze 2,5 millió forintot kértek néhány napra a sértettől.

Mivel a sértett pénze ekkor már elfogyott, értékesítette a terményét áron alul, hogy pénzhez jusson, majd Ö-n B. L. I. rendű terhelt jelenlétében átadta a 2,5 millió forintot a III. rendű terheltnak, aki telefonon értesítette erről a II. rendű terheltet, hogy intézkedhetnek a bútorok elszállítása felől.

Az I. rendű és II. rendű terhelt még a továbbiakban is pénzt akart a sértettől kicsalni, ezért a II. rendű terhelt pár nappal később felhívta a sértettet telefonon, hogy baj van, ugyanis a német vevő

egy törött szék miatt nem akarja a bútorgarnitúrát átvenni, ezért egy másikat kell vásárolni, amelyekért 5 millió forintot kértek a sértettől. A sértettnek azt mondták, hogy az I. rendű terhelt ad 5 millió forintot, így a sértettnek csupán a fennmaradó 3 millió forintot kell kifizetni.

A sértett ennek már nem kívánt eleget tenni, ezért 2010. május 19-én a S-i Rendőrkapitányságon feljelentést tett az I. rendű és II. rendű terhelt ellen.

A terheltek továbbra sem adták fel, hogy a sértettől pénzt szerezzenek, és változatlanul győzködték, hogy fizessen, ezért 2010. június 7-én a b-i OMV kútnál egy találkozót beszéltek meg, ahol a II. rendű terheltet a rendőrök elfogták.

A terheltek a sértettnek összesen 7,2 millió forint kárt okoztak, amelyet B. L. I. rendű terhelt 2010. június 9. napján teljes egészében megtérített.

A jogerős ítélet ellen a Békés Megyei Főügyészség 2013. február 7. napján BF.318/2013. szám alatt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással a III. rendű terhelt terhére nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A felülvizsgálati indítvány szerint a III. rendű terhelt terhére megállapított bűncselekmény [Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, következésképpen a Btk. 87. § (1) bekezdésének alkalmazásával, illetve a 87. § (2) bekezdés d) pontja alapján csak rövidebb tartamú szabadságvesztés lett volna kiszabható.

A szabadságvesztésnél enyhébb büntetés - nevezetesen pénzfőbüntetés - csupán a 87. § (3) bekezdése szerint kísérlet és bűnsegély esetében szabható ki. Mivel jelen esetben ezekről szó sem lehetett, a büntetés anyagi jogszabályt sért, ezért indokolt az ítélet megváltoztatása és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása.

A Legfőbb Ügyészség a BF.521/2013. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt változatlan tartalommal fenntartotta.

A Kúria az ügyben a Be. 420. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülést tartott, ahol a Legfőbb Ügyészség képviselője a felülvizsgálati indítványt változatlan tartalommal fenntartotta, míg a terhelt védője a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány alapos.

Az alapügyben eljáró bíróságok a III. rendű terhelt cselekményét törvényesen minősítették, amelynek büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés.

A Btk. 87. § (2) bekezdés d) pontja alapján, amennyiben a büntetés legkisebb mértéke 1 év, helyett rövidebb tartamú szabadságvesztés szabható ki. Kétségtelen, hogy a (3) bekezdés szerint kétszeres enyhítésre is lehetőség van, azonban kizárólag kísérlet vagy bűnsegély esetén, amelyekről az irányadó tényállás szerint szó sem lehetett, következésképpen az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság a büntető anyagi jogszabály sérelmével szabott ki pénzfőbüntetést, amelynek törvénysértő voltát egyébként a másodfokú bíróság is megállapította határozatában.

A fenti indokoknak megfelelően a Kúria a Be. 427. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot a III. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta, és a Btk. 87. § (2) bekezdés d) pontja alkalmazásával, a Btk. 43. § a) pontja szerinti börtönbüntetést szabott ki.

A büntetés kiszabása során a Kúria az első- és a másodfokú bíróság által felsorolt bűnösségi körülményeket értékelte, így súlyosító körülményként a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, míg enyhítő tényezőként a terhelt büntetlen előéletét, a kisgyermekes családi állapotát, és a kár megtérülését vette figyelembe.

Az enyhítő és súlyosító körülményekre, és különösen a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlásra figyelemmel a Kúria úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a III. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 89. § (1) és (2) bekezdése szerint próbaidőre felfüggesztette.

Figyelemmel arra, hogy a Kúria a Be. 423. § (5) bekezdésében írt jogkörében eljárva feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértést nem észlelt, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat egyéb rendelkezéseit a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Kúria a Be. 429. § (1) bekezdés zárómondata alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418. §-a (3) bekezdésén és a 421. §-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. június 25.

Dr. Akác József s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

írnok  
BÉ